

A.

Agata Tuszynska

ZOFIA KUCÓWNA

Agata Tuszyńska

Wydział Wiedzy o Teatrze

P W S T

Z O F I A K U C Ó W N A

materiały bio-bibliograficzne

Życiorys

12 v

Kucówna Zofia urodziła się w 1933 roku w Warszawie. Od 1943 roku związana była z Krakowem. Tam wychowała się, ukończyła Krakowskie Gimnazjum im. Królowej Wandy, a potem dwuletnie Liceum Plastyczne. Jeszcze w liceum zdobyła pierwszą nagrodę na Ogólnopolskim Konkursie Recytatorskim. Prezentowała wówczas monolog Kordiana na Mont Blanc.

Nigdy nie marzyła o scenie, jednak za namową przyjaciół i nauczycieli - polonistki /p. Romankówna/ zdecydowała się po maturze zdawać jednocześnie do Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych i Wyższej Szkoły Aktorskiej. Zdała do obu uczelni, ale wkrótce zrezygnowała z malarstwa na korzyść sceny. Krakowską PWST ukończyła w 1955 roku. Do dyplomu doprowadził ją prof. Józef Karbowski. W dyplomowym przedstawieniu zagrała Polę w *Misszcza-nach* Gorkiego.

Debiutowała w krakowskim Teatrze Młodego Widza /Rozmaitości/ rolą Mopsy w *Opowieści Zimowej* Szekspira, w reżyserii Iwo Galla. /17 XII 1955/. Po dwóch sezonach pracy w Krakowie /1955/56 i 1956/57/ przeniosła się do Teatru im. Juliusza Osterwy w Lublinie. Na tej scenie zadebiutowała rolą Nory w *Domu lalki* Ibsena. Po roku pobytu w Lublinie zaangażowana została przez Irenę Babel do Teatru Powszechnego w Warszawie. W roku 1959 zagrała tu swą pierwszą rolę - Marię /zastępstwo/ w *Wojnie i pokoju* Tołstoja. Potem szereg kolejnych ról /przez 10 lat -16/, którymi ugruntowała swoją pozycję na warszawskiej scenie: Ariel w *Burzy* Szekspira /1960/, Grusza Wachnadze w *Kaukaskim kredowym kole* Brechta /1960/, Szime-na w *Cydzie* Corneille'a /1960/, Eurydyka w *Eurydyce* Anouilha /1960/, Panna Młoda w *Weselu* Wyspiańskiego /1963/, Sonia w *Zbrodni i karze* według Dostojewskiego /1964/, Pani Wąsowska w *Panu Wokulskim* według Prusa /1967/ i Diana w *Fantazym* Słowackiego /1967/.

W Teatrze Powszechnym pozostawała aż do 1969 roku, czyli do momentu połączenia Teatru Powszechnego z Teatrem Narodowym, nie licząc półtorarocznej przerwy, w czasie której występowała w warszawskim Teatrze Ateneum /od 1 IX 1964 do 31 XII 1965/.

Największy rozwój aktorskiej osobowości, znalezienie własnego, niepowtarzalnego stylu datują się od momentu nawiązania współpracy z Adamem Hanuszkiewiczem /1963/. Wraz z nim i całym dawnym zespołem praskiego Teatru Powszechnego przenosi się w roku 1969 do gmachu przy Placu Zwycięstwa. W Teatrze Narodowym, a także na jego małej scenie - w Teatrze Małym gra do dziś.

W spektaklach reżyserowanych przez Adama Hanuszkiewicza stworzyła szereg fascynujących, pamiętnych kreacji, szczególnie w wielkim repertuarze klasycznym i narodowym: Żona w Nieboskiej komedii Krasińskiego /1969/, Joanna w Świętej Joannie Shawa /1969/, Laura w Kordianie Słowackiego /1970/, Gertruda w Hamlecie Szekspira /1970/, Masza w Trzech siostrach Czechowa /1971/, Lady Makbet w Makbecie Szekspira /1972/, Gospodyni w Weselu Wyspiańskiego /1974/, Natalia Pietrowna w Miesiącu na wsi Turgieniewa /1974/.

Do maja 1977 roku zagrała 37 ról w teatrach dramatycznych, łącznie z dublerami i zastępstwami.

Stworzyła wiele niezapomnianych ról także w Teatrze Telewizji /m.in. Manduła w Zawiszy Czarnym Słowackiego, Tania w Irkuckiej historii Arbuzowa, Liza w Ladacznicy z zasadami Sartre'a, Elektra w Elektrze Eurypidesa, Julia w Pannie Julii Ibsena, Bronka w Dziewczętach z Nowolipek Gojawiczyńskiej, Żona w Opowieściach mojej żony Żuławskiego/. W filmie grała mało. Najbardziej znana z jej ról filmowych to Bronka w "Wianie".

W początkowym okresie swojej aktorskiej kariery znana była także jako aktorka śpiewająca. Wylansowała wówczas sporo przebojów np. w telewizyjnym Kabarecie Starszych Panów i Listach Śpiewających Agnieszki Osieckiej.

Zofia Kucówna jest laureatką wielu nagród aktorskich zdoby-

to jest biogram
nie panegiryk

tych na teatralnych festiwalach. Jest także laureatką Złotego Ekranu 1968, nagród Komitetu do Spraw Radia i Telewizji /1963, 1968/, nagrody Ministra Kultury i Sztuki II stopnia /1971/ i Nagrody Miasta st. Warszawy /1974/. Odznaczona jest ponadto: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski /1970/ i Medalem XXX-lecia PRL /1975/.

Jest aktywną działaczką społeczną, m.in. członkiem tzw. Komisji Skolimowskiej działającej na rzecz Domu Artystów Weteranów Scen Polskich w Skolimowie.

Słowo o aktorce

"Kucówna nie jest śliczna. Można by nawet powiedzieć, że jest brzydka. Gdyby nie ogień oczu, które rzucają na twarz dwie smugi kamiennych kolorów; gdyby nie wyrazistość ust, które mimowiednym grymasem skręcane oddają wielość uczuć. I jeszcze głos! Kucówna najpełniej wyraża się w głosie - ciemnym, zdyszczanym jakby z namiętności, układającym się samorzutnie we frazę melodii. I może właśnie ten głos, któremu łatwo wywieść pokrewieństwo z głosem Piaff, Fitzgerald, Demarczyk, osadza tak mocno Kucównę w sferze działań sztuki współczesnej" /W. Filler/.

Z początku nie powierzano jej dużych zadań aktorskich. Specyficzny typ urody, sposób bycia i ubierania się predystynował ją już w opinii pedagogów szkoły do określonego typu ról /Skierki, Chochliki, pазie/. Uważano, że jest niekobieca. Chodziła w spodniach, strzygła się krótko, była bardzo chuda. "Drobna, delikatna osoba o jakby nieśmiałym, dziewczęcym sposobie bycia" /S. Bądkowska/. Ale już wkrótce okazało się, że świetnie potrafi grać role specyficznie kobiece i to zarówno współczesne, jak i te z wielkiego repertuaru.

I w tym tkwi paradoks Kucówny. "Jest gwiazdą nietypową lub może nawet więcej - zaprzeczeniem gwiazdy." jej sposobie bycia jest jakaś szorstkość i kanciastość. Wydaje się, że nie czyni nic, aby się podobać. Stwarza postacie sugerujące skrywany dramat, niemożność porozumienia z otoczeniem, jakąś tajoną krzywdę, fascynujące swymi namiętnościami, rozterką wewnętrzną. Są to postacie bardzo kobiece" /B. Kaźmierczak/.

Jest aktorką wszechstronną, choć specjalnie ceni role z kręgu dramaturgii psychologicznej. "Swoją sztukę rozumie jako sposób mówienia od siebie o życiu" /E. Baniewicz/. Jej aktorstwo zwane jest intuicyjnym. Polega na nakładaniu się jej własnej psychiki na psychologię bohatera, a nie na wcielaniu się w postać. "A która starannie unika wszelkich skrajności charaktero-

logicznych,psychologicznych,prawie nigdy nie używa ostrej charakteryzacji,nie posługuje się deformacją fizyczną jako środkiem wyrazu" /E.Baniewicz/.

Wiele z samej siebie przekazuje Kucówna w swoich scenicznych bohaterkach.A są to "postaci pełne wewnętrznej prawdy,ujmującego spokoju,harmonii i kobiecego wdzięku" /E.Baniewicz/. "Przeobrażają się na oczach widza i owo promieniowanie wewnętrzne czyni je pięknymi,pełnymi życia i prawdy" /B.Kaźmierczak/.

" Ich liryzm sceniczny nie ma nic wspólnego z nieznośną naiwnością typowych amantek,tragizm nie polega na robieniu oka do widowni.Kucówna nie każe podziwiać swych bohaterek,lecz stara się zainteresować widownię ich problemami psychicznymi" /W. Czapińska/. A "kobiety przez nią tworzone to partnerki dla których warto poświęcić wiele,może nawet wszystko.Postaci ptwarzane przez nią na scenie określane są prawidłami dobrego smaku i gustu,wyważone wedle zasad prawdy psychologicznej,ich działania umotywowane są obyczajowo i społecznie,zgodnie z powszechnym doświadczeniem i życiowym prawdopodobieństwem - i zgodnie z osobowością artystki" /E.Baniewicz/.

A " kobiecość Kucówny intryguje,zdumiewa,fascynuje" /W.Czapińska/. Jej "współczesność jest inna i zadziwiająca: maksymalna prostota,naturalność,więcej nawet jakaś codzienność i idealna bezkrotnowość w sposobie mówienia i poruszania się" /B. Kaźmierczak/.

"Jej aktorstwo charakteryzuje maksymalny stopień prostoty wsparty bogactwem wewnętrznego przeżycia"/ W.Filler/. "To nie tylko talent,intuicja,wrażliwość.To także inteligentna analiza postaci,jakby spojrzenie na rolę z wielu stron i wielu punktów widzenia.To także mozolna praca nad ciągle udoskonalanym warsztatem aktorskim" /M.Karpiński/. "To umiejętność wewnętrznego skupienia,koncentracji psychicznej,sugerowania nam,że coś nas z nią łączy" /W.Czapińska/.

X
Jest Kucówna aktorką popularną i lubianą. Aktorką znakomitą. Każda jej nowa rola oczekiwana jest ze szczególną niecierpliwością. Z niecierpliwością z jaką zawsze czeka się na wydarzenia artystyczne wielkiej miary.

SPIS ROL TEATRALNYCH

z bibliografią recenzji do 10 najważniejszych

Opowieść zimowa, Wiliam Szekspir

Kraków, Teatr Młodego Widza. Prem. 17 XII 1955. Reż. i scen. Iwo Gall.

D a m a I I ; M o p s a / na zmianę z Zofią Kordasiewicz /

Osobliwe zdarzenie, Carlo Goldoni

Kraków, Teatr Młodego Widza. Prem. 27 III 1956. Reż. Zofia Mysłakowska, scen. Krzysztof Zrałek.

M a r i a n n a

Zakręt, Ewa Szumańska

Kraków, Teatr Młodego Widza. Prem. 7 VII 1956. Reż. Maria Billizanka, scen. Jerzy Jeleński.

K a s i a

Droga do Czarnolasu, Aleksander Maliszewski

Kraków, Teatr Młodego Widza. Prem. 22 V 1957. Reż. Jerzy Merunowicz, scen. Jerzy Jeleński.

D o r o t a /na zmianę z Jadwigą Bujańską/

Dom lalki/ Nora/, Henryk Ibsen

Lublin, Państwowy Teatr im. J. Osterwy. Prem. 1 III 1958. Reż. Jerzy Goliński, scen. Wojciech Krakowski.

N o r a

Porwanie Sabineek, F.iP. Schönthan, opracowanie J. Tuwim

Lublin, Państwowy Teatr im. J. Osterwy. Prem. 14 VI 1958. Reż. i scen. Jerzy Ukleja.

A m e l k a

Wojna i pokój, Lew Tołstoj

Warszawa, T. Powszechny. Prem. 20 VI 1957. Reż. Irena Babel, scen. Henryk Janiga.

M a r i a /zastępstwo za Izabellę Hrebnicką/

Pod mlecznym lasem, Dylan Thomas

Warszawa, T. Powszechny. Praprem. polska 25 VI 1959. Reż. Irena Babel scen. Zofia Wierchowicz.

N a r r a t o r k a

Burza, William Szekspir

Warszawa, T. Powszechny. Prem. 17 I 1960. Reż. Krystyna Skuszanka, scen. Józef Szajna.

A r i e l

Nie ma nieznanych wysp, Stanisław Stampf'1

Warszawa, T. Powszechny. Praprem. 24 II 1960. Reż. Jacek Szczęk, scen. Zofia Wierchowicz.

K r y s t y n a

Kaukaskie kredowe koło, Bertolt Brecht

Warszawa, T. Powszechny. Prem. 1 V 1960. Reż. Irena Babel, scen. Krzysztof Pankiewicz.

G r u s z a w a c h n a d z e

Beylin Karolina, Brechtowski sąd Salomona, Express Wieczorny, 6 V 1960. -

Czuliński Jeremi, Wyrok kredowego koła, Żołnierz Wolności, 13 V 1960.

[Elżbieta Zmudka], (EL. ŻM.) /Legenda o Kredowym Kole, Zwierciadło, 1960, nr 22.

Jeremi, List z teatru. Wyrok Azdaka, Trybuna Mazowiecka, 21-22 V 1960.

Karczewska Markiewicz Zofia, W pułapce brechtowskiego stylu, Życie Warszawy, 7 V 1960.

Lau Jerzy: Koło dobra i zła. Argumenty 1960 nr 21.

Polanica Stefan: Kaukaskie kredowe koło. Słowo powszechne
9 V 1960.

S-o : Brecht na Pradze. Stolica 1960 nr 23.

Szydłowski Roman: Baśń czy parabola ? Trybuna Ludu 6 V 1960.

W.W.: "Kaukaskie kredowe koło" zjawiało się na warszawskiej
scenie. 7 Dni 1960 nr 21.

Król w kraju rozkoszy, Franciszek Zabłocki

Warszawa, T. Powszechny. Prem. 1 VII 1960 w Teatrze na Wyspie w Łazienkach / 10 przedstawień w Łazienkach, dalsze na scenie T. Powszechnego /. Reż. Wanda Laskowska, scen. Krzysztof Pankiewicz.

F e l i c j a

Cyd, Piotr Corneille / tłum. Stanisława Wyspiańskiego /

Warszawa, T. Powszechny. Prem. 29 X 1960. Reż. Irena Babel, scen. Krzysztof Pankiewicz.

S z i m e n a

Eurydyka, Jean Anouilh

Warszawa, T. Powszechny. Prem. 3 X 1961. Reż. Jacek Szczek, scen. Krzysztof Pankiewicz.

E u r y d y k a

Hełoiza i Abelard, Roger Vailland

Warszawa, T. Powszechny. Prem. 10 IV 1962. Reż. Irena Babel, scen. Zofia Wierchowicz.

B e r t a

Siedmiu przeciw Tebom, Ajschylos; Antygona, Sofokles

Warszawa, T. Powszechny. Prem. 6 IX 1962. Insc. i reż. Irena Babel, scen. Krzysztof Pankiewicz.

J e d n a z c h ó r u k o b i e t

Obcy ludzie, Janusz Krasiński

Warszawa, T. Powszechny / Sala Prób /. Praprem. 25 II 1963. Reż. Jacek Szczek, efekty i muzyka Edward Płaczek.

K o b i e t a

Wesele, Stanisław Wyspiański

Warszawa, T. Powszechny. Prem. 26 X 1963. Reż. Adam Hanuszkiewicz, scen. Adam Kilian.

P a n n a M ł o d a

Beylin Karolina: "Tańczuj, tańczy cała szopka...". Ekspres Wieczorny 2-3 XI 1963.

Fruhling Jacek: Warszawska jesień teatralna. Tygodnik Demokratyczny 1963 nr 47.

Grodzicki August: "Chwila dziwnie osobliwa...". Życie Warszawy 2 XI 1963.

Jabłonkówna Leonia: Telo z tym Weselem zachodu. Teatr 1963 nr 24.

Jarecki Andrzej: Satyra nieprzemijająca. Sztandar Młodych 3-4 XI 1963.

Jaszcz: Szopka narodowa. Trybuna Ludu 3 XI 1963.

Przewoska Halina: Eksperyment z Weselem. Stolica 1963 nr 48.

Zagórski Jerzy: Można i tak. Kurier Polski 5 XI 1963.

Zbrodnia i kara, Fiodor Dostojewski

Warszawa, T. Powszechny. Prem. 9 IV 1964. Insc. i reż. Adam Hanuszkiewicz, scen. Krzysztof Pankiewicz.

S o n i a

/ EL. ŻM. /: Dostojewski w Poznaniu i Warszawie. Zwierciadło 1964 nr 21.

Kłossowicz Jan: Klęska i zwycięstwo. Polityka 1964 nr 19.

Polanica Stefan: Zbrodnia i kara. Słowo Powszechne 16 IV 1964.

Pruszyńska Maria: Zbrodnia i kara. Za i przeciw 1964 nr 23.

Rudnicki Adolf: Raskolnikow w kwietniu 1964. Świat 1964 nr 19.

Syski Jacek: Szaleństwo uspokojone. Argumenty 1964 nr 22.

Szydłowski Roman: Hanuszkiewicz czyta Dostojewskiego. Trybuna Ludu
12 IV 1964.

Ptak, Jerzy Szaniawski

Warszawa, T. Ateneum. Prem. 10 IV 1965. Reż. Jan Biczycycki, scen. Krystyna Zachwatowicz.

B u r m i s t r z a n k a

Zamek, Franc Kafka

Warszawa, T. Ateneum. Prem. 22 X 1965. Oprac. dramaturg. i reż. Janusz Warmiński, scen. Andrzej Sadowski.

O l g a

Wesele Figara, Pierre Augustin Beaumarchais

Warszawa, T. Powszechny. Prem. 13 VIII 1966. Reż. Adam Hanuszkiewicz, scen. Krzysztof Pankiewicz.

Z u z a n n a

Wyzwolenie, Stanisław Wyspiański

Warszawa, T. Powszechny. Prem. 6 X 1966. Reż. Adam Hanuszkiewicz, scen. Krzysztof Pankiewicz.

A n i o ł

Pan Wokulski wg Lalki, Bolesław Prus

Warszawa, T. Powszechny. Prem. 13 I 1967. Insc. i reż. Adam Hanuszkiewicz, scen. Xymena Żaniewska.

W a s o w s k a

Filler Witold: Pan Stach się kocha. Kultura 1967 nr 5.

Jackiewicz Aleksander: Wokulski. Film 1967 nr 44.

Jaworowska Hanna: Pan Wokulski. "Owa wieś 1967 nr 15.

Kłossowicz Jan: Pan Wokulski. Polityka 1967 nr 10.

Kopaliński Władysław: Złudzenia...złudzenia. Życie Warszawy 13 II
1967

Padwa Wanda: Pan Wokulski w Teatrze Powszechnym. Trybuna Mazowiecka 21-22 I 1967.

Polanica Stefan: Nad Lalką Prusa i Hanuszkiewicza. Słowo Powszechne 20 I 1967.

Żmudzka Elżbieta: Pan Wokulski. Zwierciadło 1967 nr 5.

Fantazy, Juliusz Słowacki

Warszawa, T. Powszechny. Prem. 23 XI 1967. Reż. Adam Hanuszkiewicz, scen. Krzysztof Pankiewicz.

D i a n a

Beylin Karolina: "Fantazy" - komedia czy dramat? Express Wieczorny 25-26 XI 1967.

EL. ŻM. : Fantazy. Zwierciadło 1967 nr 50.

Grodzicki August: "Fantazy" na cmentarzu. Życie Warszawy 25 XI 1967.

Jaszcz : Nowy "Fantazy". Trybuna Ludu 25 XI 1967.

Natanson Wojciech: Fantazy u Hanuszkiewicza. Stolica 1968 nr 6.

Polanica Stefan : "Fantazy". Słowo Powszechne 7 XII 1967.

Szczawiński Józef: Fantazy 1967. Kierunki 1968 nr 3.

Tatarkiewicz Anna: Hrabiowie i inni. Więź 1968 nr 7-8.

Nieboska komedia, Zygmunt Krasiński

Warszawa T. Narodowy. Prem. 20 III 1969. Insc. i reż. Adam Hanuszkiewicz, scen. Marian Kołodziej.

Ż o n a

EL. ŻM.: Nieboska komedia. Zwierciadło 1969 nr 14.

Grodzicki August: Niebo i piekło rewolucji. Życie Warszawy 22 III 1969.

Greń Zygmunt: Dwie aktualności "Nieboskiej". Życie Literackie 1969 nr 13.

Jarecki Andrzej: Nieboska. Sztandar Młodych 26 III 1969.

Jaszcz: Wielkość i małość "Nieboskiej". Trybuna Ludu 22 III 1969.

Kłosowicz Jan: Śmierć indywidualisty. Współczesność 1969 nr 8-9,
Ostrowski Stanisław: "Nieboska" w Narodowym. Świat 1969 nr 14.
Raducka Zofia: Fresk rewolucyjny. Tygodnik Demokratyczny 1969 nr 1.
Sieradzka Zofia: Krasiński i Wyspiański na warszawskich scenach
Głos Pracy 2 iV 1969.

Tkaczuk Wacław J.: Wielka "Nieboska". Za i przeciw 1969 nr 20.

Święta Joanna, George Bernard Shaw

Warszawa T. Narodowy. Prem. 21 IX 1969. Reż. Adam Hanuszkiewicz, scen.
Marian Kołodziej.

J o a n n a

EL. ŻM.: Święta Joanna. Zwierciadło 1969 nr 41.

Filler Witold: Komunikaty teatralne - Warszawa. Kultura 1969 nr 42

Hoffman Zdzisław: Święta Joanna Kucówny. Współczesność 1969 nr 26

Jasińska Zofia: Spojrzenie wstecz i w przód. Tygodnik Powszechny
1969 nr 42.

Karpiński Maciej: Święta i kpiarz. Sztandar Młodych 30 IX 1969.

Kosińska Maria: Joanna wśród ludzi. Życie Warszawy 30 IX 1969.

Krall Andrzej Władysław: "Święta Joanna" pół serio, pół żartem.
Teatr 1969 nr 21.

Markiewicz Andrzej: Droga Joanny na stos. Trybuna Mazowiecka
11-12 X 1969.

Sinko Grzegorz: Wcielenia świętej Joanny. Miesięcznik Literacki
1970 nr 1.

Szydlowski Roman: Heretyczka czy święta. Trybuna Ludu 29 IX 1969.

Kordian, Juliusz Słowacki

Warszawa, T. Powszechny. Prem. 30 I 1970. Reż. Adam Hanuszkiewicz, scen.
Xymena Zaniewska i Marcin Chwedczuk.

L a u r a

Hamlet, William Szekspir
Warszawa, T. Narodowy. Prem. 16 IV 1970. Reż. Adam Hanuszkiewicz, scen.

Marian Kołodziej.

G e r t r u d a

Beniowski, Juliusz Słowacki

Warszawa, T. Narodowy. Prem. 13 III 1971. Adaptacja i reż. Adam Hanuszkiewicz, scen. Marian Kołodziej.

M a t k a B o s k a P o c z a j o w s k a

Trzy siostry, Antoni Czechow

Warszawa, T. Narodowy. Prem. 27 XII 1971. Reż. Adam Hanuszkiewicz, scen. Marian Kołodziej.

M a s z a

/ EL. ŻM. /: Trzy siostry. Zwierciadło 1972 nr 29.

Filler Witold: Dwa razy o "Trzech siostrach". Kultura 1972 nr 3.

Hausbrandt Andrzej: Wodewil bez komarów. Express Wieczorny 13 I 1972.

Hausbrandt Andrzej: Wodewil Antoniego Czechowa. Próba opisania jednego spektaklu. Litery 1972 nr 6.

Kosińska Maria: "Trzy siostry" - inaczej. Życie Warszawy 6 I 1972.

Kydryński Juliusz: Czechow u Hanuszkiewicza. Dziennik Polski 23-24 IV 1972.

Kydryński Lucjan: Kurier Warszawski. Przekrój 1972 nr 1407.

Ost Jan: "Trzy siostry" Czechowa w Teatrze Narodowym. Barwy 1972 nr 3.

Szydłowski Roman: Smutna komedia. Trybuna Ludu 12 I 1972.

Makbet, William Szekspir

Warszawa, T. Narodowy. Prem. 14 XII 1972. Reż. Adam Hanuszkiewicz, scen. Marian Kołodziej.

L a d y M a k b e t

Wygnańcy, James Joyce

Warszawa, T. Mały. Prem. 10 III 1973. Reż. Andrzej Łapicki, scen. Xymena Zaniewska.

B e r t a

Miesiąc na wsi, Iwan Turgieniew

Warszawa, T. Mały. Prem. 23 V 1974. Reż. Adam Hanuszkiewicz, scen. Xymena Zaniewska.

N a t a l i a P i e t r o w n a

Baniewicz Elżbieta: Turgieniew w Teatrze Małym. Kultura 1974 nr 28.

/ EL. ŻM. /: Miesiąc na wsi. Zwierciadło 1974 nr 24.

Grodzicki August: Miłość na wsi. Życie Warszawy 30 V 1974.

KK. Kol.: Majowa wycieczki do kultury. Stolica 1974 nr 25.

Krzemień Teresa: Małe dramaty w zielonych ogrodach. Kierunki 1974 nr 24.

Kydryński Lucjan: Ogromna radość w Małym Teatrze. Przekrój 1974 nr 1537.

Misiorny Michał: Prawdziwy "Miesiąc na wsi". Teatr 1974 nr 14.

Ost Jan: "Miesiąc na wsi" w Teatrze Małym. Barwy 1974 nr 7.

Polanica Stefan: Turgieniew u Hanuszkiewicza. Słowo Powszechne 3 VI 1974.

Szydłowski Roman: Niezwykłe uroki Turgieniewa. Trybuna Ludu 4 VI 1974.

Wesele, Stanisław Wyspiański

Warszawa, T. Narodowy. Prem. 11 XII 1974. Reż. Adam Hanuszkiewicz, scen. Adam Kilian.

G o s p o d y n i

Maria i Czysta miłość, Ireneusz Iredyński

Warszawa, T. Mały. Praprem. 29 XI 1975. Reż. Adam Hanuszkiewicz.

M o n o l o g M a r i i

Głogowski Krzysztof: Szczeble talentu. Kierunki 1975 nr 51-52.

Grodzicki August: Dwa razy miłość. Życie Warszawy 18 XII 1975.

- Grodzicki August: W stronę współczesności. Stolica 1976 nr 8.
- Karpiński Maciej: Dwa razy miłość. Sztandar Młodych 17 XII 1975.
- Kłosowicz Jan: Trzy w linii prostej. Literatura 1975 nr 50.
- Misiorny Michał: Spotkanie z Zofią Kucówną. Trybuna Ludu 16 XII 1975.
- Natanson Wojciech: Przypadek to sprawił? Teatr 1976 nr 3.
- Polanica Stefan: Tarełkin, Judasz, Odys i inni. Słowo Powszechne 11 XII 1975.
- Schiller Anna: Prowokacje +redyńskiego. Kultura 1976 nr 2.
- Wróblewski Andrzej: Ucieczka z piekła przystosowanych. Życie Literackie 1976 nr 10.

Płatonow, Antoni Czechow

Warszawa, T. Narodowy. Prem. 31 XII 1976. Układ tekstu i reż. Adam Hanuszkiewicz, scen. Xymena Zaniewska i Mariusz Chwedczuk.

A n n a W o j n i c e w

BIBLIOGRAFIA PRZEDMIOTOWA

Rok 1961

1. Kaźmierczak Barbara: Sylwetki aktorów -Zofia Kucówna.Ekran nr 36.

Rok 1964

1. Jaki śmieszny jesteś pod oknem /krótka notka,tekst piosenki/. Filipinka nr 8.

Rok 1968

1. Czapińska Wiesława: Sylwetka aktorki TV-Zofia Kucówna.Ekran nr 4 .

Rok 1969

1. Złoty ekran 1968 Zofia Kucówna.Ekran nr 9.
2. Znani z ekranu -Zofia Kucówna.Dziennik Wieczorny 15-16 V.
3. Na zamówienie -Zofia Kucówna.Kurier Polski 4-5 X.
4. Zofia Kucówna.Sylwetki sceny i estrady.Trybuna Ludu 1-2 XI.
5. Święta Joanna -kolejna rola Kucówny.Wieczór 9 XI.

Rok 1970

1. /bz/ Poznajmy się.Zofia Kucówna.Magazyn filmowy nr 3.

Rok 1971

1. Karpiński Maciej:Od plastyki do sceny.Sztandar Młodych 24-25 VII
2. Szydłowski Roman: Teatr.Nagroda Ministra Kultury i Sztuki. Trybuna Ludu 23 VII.
3. Filler Witold:Sonia, Joanna,Matka Poczajowska.Dcena nr 10.

Rok 1972

- 1.Szydłowski Roman:Teatr w Polsce.Wyd.Interpress.Warszawa .Str. 119-20.

Rok 1973

1. Przedstawiamy na życzenie.Echo dnia 10 VI. .
2. Najpopularniejsza Warszawianka 1973.Radio i Telewizja nr 10.

3. Najpopularniejsze Warszawianki. Dziennik Ludowy 26 II.
4. Plebiscyt na najpopularniejszą Warszawiankę 1973. Słowo powszechne 27 II.
5. Zakończył się I etap Plebiscytu na Najpopularniejszą Warszawiankę. Express Wieczorny 26 II.

Rok 1974

1. Filler Witold: Teatr Hanuszkiewicza. PIW. Warszawa. Str. 87.
2. Laureaci nagród miasta st. Warszawy. M.in. Zofia Kucówna. Express Wieczorny 16 I.
3. Nagrody kulturalne miasta st. Warszawy. Stolica nr 4.
4. Wręczenie nagród miasta st. Warszawy. Trybuna Ludu 17 I.
5. Zofia Kucówna. Nagrody Radia i Telewizji. Teatr nr 13.

Rok 1975

1. Orlik Danuta : Zofia Kucówna. Gromada Rolnik Polski nr 134.

Rok 1976

1. Filler Witold: Współczesny teatr polski. Wyd. Interpress. Warszawa. Str. 95.
2. Baniewicz Elżbieta: Zofia Kucówna - talent, intuicja, wrażliwość. Teatr nr 7.

Rok 1977

1. Czernerle Maria: Panie i panowie teatru. Wydawnictwo Literackie. Kraków. Str. 233.

BIBLIOGRAFIA WYWIADÓW

Rok 1963

1. Zofia Kucówna. Krótka rozmowa. Brak autora. Sztandar Młodych 23 XII.

Rok 1964

1. Sprawiedliwości... Zofia Kucówna w roli Kobiety Symbolicznej. Rozm. przepr. H. Kaltenbergh. Sztandar Młodych 7-8 III.
2. Rozmowa z Zofią Kucówną. Rozm. przepr. S. Bądkowska. Radio i Telewizja nr 15.

Rok 1965

1. Kaziu, zakochaj się... Rozm. przepr. A. Budzińska. Trybuna Robotnicza 11-12 XII.

Rok 1966

1. Zofia Kucówna i Adam Hanuszkiewicz - na estradzie Filharmonii /w piątek, sobotę i niedzielę/, a dziś w specjalnym wywiadzie dla czytelników "EP". Rozm. przepr. R. Połczyński. Ekspres Poznański 26 I.

Rok 1967

1. Rozmowy przy pół-czarnej. Nie lubię grać w filmie. Rozm. przepr. B. Zagórska. Echo Krakowa 3-4 VI.

Rok 1969

1. Z cyklu portrety. Zofia Kucówna. Rozm. przepr. E. Żmudzka. Zwierciadło nr 33.
2. Zofia Kucówna - Święta Joanna - rozmawiała z Expressem podczas próby w Teatrze Narodowym. Rozm. przepr. /woy/. Express Wieczorny 23 IX.
3. Zofia Kucówna. Rozm. przepr. Cz. Chruściński. Gazeta Poznańska 8-9 XI.
4. Zofia Kucówna. Rozm. przepr. Z. Jastrzębska. Filipinka nr 26.

Rok 1970

1. Zofia Kucówna -aktorka Teatru Narodowego w Warszawie.Kobieta i życie nr 10 /wypowiedź/.
2. Ich losy.Rozm.przepr.M.Tygielska.Tygodnik Kulturalny nr 12.
3. Odkryty nerw.Rozm przepr.K.Nastulanka.Polityka nr 25.
4. Zofia Kucówna.Rozm.przepr. Z.Jastrzębska.Polnische Rundschau nr 8.

Rok 1971

1. Być przede wszystkim i wszędzie sobą. Rozm.przepr. G.Miller. Żołnierz Wolności 30-31 I.
2. Mówią "Życiu"...Frapuje mnie współczesność.Rozm.przepr./mk/. Życie Warszawy 12 II.
3. Żyć własnym życiem w swojej epoce.Rozm.przepr.M.Chudzyńska. Kurier Szczeciński 14 III.
4. Lubię mówić poezję i publicystykę - dziś rozmowa z Zofią Kucówną.Rozm.przepr.J.Buchartowska.Panorama nr 34.
5. Aktor -marzenia,myśli,rozterki.Rozm.przepr.K.Kostaszyk.Teatr nr 19.
6. Warto przeczytać,zobaczyć,usłyszeć. Jedna siostra.Kulisy nr 49 /wypowiedź/.

Rok 1972

1. Nie tylko o teatrze -mówi Zofia Kucówna.Rozm.przepr. M.Tygielska.Radio i Telewizja nr 10.
2. Trzy rozmowy o aktorstwie.Wypow.m.in. Zofii Kucówny.Rozm.przepr.U.Biełous.Kultura nr 11.
3. Zawód czy powołanie.Rozm.przepr.H.Jaworowska.Nowa Wieś nr 37.
4. Ciche pragnienie.Rozm.przepr. H.Leszczyńska.Przyjaciółka nr1.

Rok 1973

1. Jak być szczupłym... Wypow.m.in.Zofii Kucówny.Przekrój nr 1476

2. Każda rola jest przygodą. Rozm. przepr. K. Starczak. Magazyn Pomorza Fakty i myśli nr 6.
3. Interesuje mnie widz. Trybuna robotnicza 31 III / 1 IV / wypowiedź.
4. Lęk i zachwyty. Rozm. przepr. MG. Scena nr 4.
5. Na scenie i w życiu. Rozm. przepr. K. Kijowska. Gromada Rolnik Polski nr 72.
6. Spotkanie z aktorką. Zofia Kucówna. Rozm. przepr. P. Kucharski. Ekran nr 20.
7. Na zamówienie. Zofia Kucówna. Rozm. przepr. S. Urabarek. Kurier Polski 17, 18 II.

Rok 1974

1. Aktor musi umieć śpiewać. Rozm. przepr. A. Rowiński. Jazz nr 12.
2. Laureaci Warszawy 1974. Rozm. przepr. A. Sielanko. Życie Warszawy 23 I.
3. Mówią laureaci Nagrody m. st. Warszawy. M. in. Zofia Kucówna. Rozm. przepr. /szczep/. Słowo Powszechne 23 I.
4. Zofia Kucówna. Poznajmy się. Rozm. przepr. K. Koprończak. Przyjaciółka nr 9.
5. Zofia Kucówna mówi o smutkach aktorstwa, perfekcjonizmie i o sobie. Rozm. przepr. E. Żmudzka. Zwierciadło nr 12.
6. Opowieści /nie/ mojej żony. Rozm. przepr. B. Głowacki. Dziennik Ludowy 15 VI.
7. Nie zawsze grzecznie i lirycznie. Sztandar Młodych 24, 25, 26 XII /wypowiedź/.

Rok 1975

1. Być aktorką. Trybuna Ludu 27 III.
2. Wyrzistość nieświadomiona. Rozmowa z Zofią Kucówną. Rozm. przepr. A. Hausbrandt. Odra nr 4.
3. Rozmowa z aktorką. Zofia Kucówna. Rozm. przepr. A. Borkowska. Perspektywy nr 13.
4. Aktor i widz. Wypow. m. in. Zofii Kucówny. Scena nr 3.

Rok 1976

1. Odpowiedzialność za każdą rolę. Rozm. przepr. T. Petz. Kultura w kraju i na świecie 22- 29 XII .
2. Z cyklu "Porozmawiajmy o piosence". Zofia Kucówna. Rozm. przepr. A. Chabałowska. Panorama nr 24.

Rok 1977

1. Z własną twarzą. Rozm. przepr. B. Henkel. Głos Szczeciński 16-17 IV

Rozwiązanie kryptonimów

/bz/ Bogdan Zagroba

/EL.ŻM./ Elżbieta Żmudzka

JASZCZ Jan Alfred Szczepa¹ski

/mk/ Maria Kosińska

/szczep/ Józef Szczepa¹ski

W.W. Władysław Wołodkowicz

/woy/ Ludwika Woyciechowska

Indeks ról teatralnych Zofii Kucówny

- Amelka - Porwanie Sabinek, F. i P. Schönthan - str. 7
Anioł - Wyzwolenie, S. Wyspiański - str. 11
Ariel - Burza, W. Szekspir - str. 8
Berta - Heloiza i Abelard, R. Vailland - str. 9
Berta - Wygnańcy, J. Joyce - str. 15
Burmistrzanka - Ptak, J. Szaniawski - str. 11
Diana - Fantazy, J. Słowacki - str. 12 / rec. /
Dorota - Droga do Czarnolasu, A. Maliszewski - str. 7
Eurydyka - Eurydyka, J. Anouilh - str. 9
Felicja - Król w kraju rozkoszy, F. Zabłocki - str. 9
Gertruda - Hamlet, W. Szekspir - str. 14
Gospodyni - Wesele, S. Wyspiański - str. 15
Grusza Wachnadze - Kaukaskie kredowe koło, B. Brecht - str. 8 / rec. /
Jedna z chóru kobiet - Siedmiu przeciw Tebom, Ajschylos - str. 9
Joanna - Święta Joanna, G. B. Shaw - str. 13 / rec. /
Kasia - Zakręt, E. Szumańska - str. 7
Kobieta - Obcy ludzie, J. Krasiński - str. 10
Krystyna - Nie ma nieznananych wysp, S. Stampf'1 - str. 8
Lady Makbet - Makbet, W. Szekspir - str. 14
Laura - Kordian, J. Słowacki - str. 13
Maria - Wojna i pokój, L. Tołstoj - str. 8
Marianna - Osobliwe zdarzenie, C. Goldoni - str. 7
Masza - Trzy siostry, A. Czechow - str. 14 / rec. /
Matka Boska Poczajowska - Beniowski, J. Słowacki - str. 14
Monolog Marii - Maria, I. Iredyński - str. 15 / rec. /
Mopsa - Opowieść zimowa, W. Szekspir - str. 7
Narratorka - Pod mlecznym lasem, D. Thomas - str. 8
Natalia Pietrowna - Miesiąc na wsi, I. Turgiehiew - str. 15 / rec. /
Nora - Dom lalki, H. Ibsen - str. 7

Olga - Zamek, F. Kafka - str. 11

Panna Młoda - Wesela, S. Wyspiański - str. 10 / rec. /

Sonia - Zbrodnia i kara, F. Dostojewski - str. 10 / rec. / .

Szimena - Cyd, P. Corneille - str. 9

Wąsowska - Pan Wokulski wg Lalki B. Prusa - str. 11 / rec. /

Wojnicew Anna - Płatonow, A. Czechow - str. 16

Zuzanna - Wesela Figara, P. A. Beaumarchais - str. 11

Żona - Nieboska komedia, Z. Krasiński - str. 12 / rec. /

Spis treści

Życiorys.....	1
Słowo o aktorce	4
Spis ról teatralnych	7
Bibliografia przedmiotowa	17
Bibliografia wywiadów	19
Rozwiązanie kryptonimów	23
Indeks ról teatralnych	24

Agata Tuszyńska

Uzupełnienie do pracy o Zofii Kucównie

Bibliografia przedmiotowa

Rok 1973

Janicki Stanisław: Film polski od A do Z. WAI F. Warszawa. Str. 221-222.

Rok 1975

Eberhardt Konrad: Album aktorów polskiego filmu i telewizji. WAI F.
Warszawa. Str. 89.